

ΑΓΝΗ ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗ

Το ΚΟΥΝΤΟΥΝΑΚΙ

Εικονογράφηση Εριφύλη Αράπογλου

Παραμύθια ελληνικά
για μικρά μικρά παιδιά

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

18.

Το Κουντουνάκι [Κύθνος]

Ήτανε μια φορά ένα παιδάκι και βαστούς' ένα κουντουνάκι.

Μια μέρα κρέμασε το κουντουνάκι του σ' ένα δέντρο. Εκείνο όμως ψήλωσε το κλωνάρι του και το παιδί δεν έφτανε να το πάρει και του 'πε:

— Χαμήλωσε, δεντρούλακι μου, να πάρω το κουντουνάκι μου.

— Όχι, δεν χαμηλώνω!

— Ε, αφού δε χαμηλώνεις, τρέχω, μπάρε μου, να βρω το τσεκούρι, να του πω νά 'ρθει να σε κόψει.

Τρέχει μάνι μάνι και βρίσκει το τσεκούρι.

— Τσεκούρι, έλα να κόψεις το δεντρί, που δεν χαμηλώνει να πάρω το κουντούني μου.

— Άσε με παδά στην ησυχία μου που κόβω τα ξύλα μου.

— Πάω τότε να πω στη φωτιά νά 'ρθει να σε κάψει.

Τρέχει γλήγορα και βρίσκει τη φωτιά.

— Φωτιά, έλα να κάψεις το τσεκούρι, που δεν κόβει το δεντρί, που δεν χαμηλώνει να πάρω το κουντούني μου.

— Δεν έρχομαι! Καλά είμαι παδά που βράζω τα φασούλια μου.

— Ε, πάω τότε να πω στο ποταμάκι νά 'ρθει να σε σβήσει.

— Ποτάμι, του 'πε όταν το βρήκε, πήαινε να σβήσεις τη φωτιά, που δεν καίει το τσεκούρι, που δεν κόβει το δεντρί, που δεν χαμηλώνει να πάρω το κουντούνι μου.

— Άσε με που ποτίζω τα περιβόλια μου.

— Ε, πάω τότε να πω του βουδιού νά 'ρθει να σε πει. Πήγε και το βρήκε.

— Βούδι, έλα να πιεις το ποταμάκι, που δεν σβήνει τη φωτιά, που δεν καίει το τσεκούρι, που δεν κόβει το δεντρί, που δεν χαμηλώνει να πάρω το κουντούνι μου.

— Άσε με και μένα στη δουλειά μου που οργώνω το χωράφι μου.

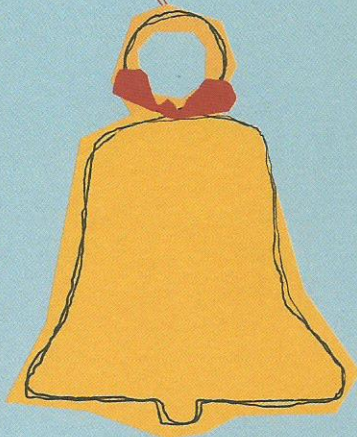
— Ε, πάω τότε να πω του πεντικού νά 'ρθει να μπει στ' αυτί σου.

— Πεντικέ, έλα να μπεις στ' αυτί του βουδιού, που δεν πίνει το ποτάμι, που δεν σβήνει τη φωτιά, που δεν καίει το τσεκούρι, που δεν κόβει το δεντρί, που δεν χαμηλώνει να πάρω το κουντούνι μου.

— Άσε με παδά που τρώω τα κάστανά μου.

— Τρέχω να βρω το γάτη, να του πω νά 'ρθει να σε φάει.

— Γάτη, θέλω να φας τον πεντικό, που δεν μπαίνει στ' αυτί του βουδιού, που δεν πίνει το ποτάμι, που

δεν σβήνει τη φωτιά, που δεν καίει το τσεκούρι, που δεν κόβει το δεντρί, που δεν χαμηλώνει να πάρω το κουντούνι μου.

Κείνη η κατσούλα πεινούσε, κι έτρεξε σαν αστραπή να κάνει τον πεντικό μια μπουκουνιά [μπουκιά].

Ο πεντικός, σαν είδε και πρόβαλε ο γάτης, έφυγε τρομαγμένος να μπει στ' αυτί του βουδιού.

Το βούδι, όταν ξάνοιξε [είδε] τον πεντικό, έτρεξε να πει το ποταμάκι. Το ποταμάκι τα 'χασε, και πήγε να σβήσει τη φωτιά. Η φωτιά κατατρόμαξε, και μάνι μάνι ρίβαρε [έφτασε] στο τσεκούρι να το κάψει.

Το τσεκούρι, άμα είδε τη φωτιά, κίνησε να κόψει το δεντρί. Το δεντρί, μόλις είδε το τσεκούρι, του 'φυε το αίμα από το φόβο, και χαμήλωσε αμέσως.

Ε, τότε, το παιδάκι ξεκρέμασε το κουντουνάκι του κι έφυγε χαρούμενο.

Και κουδουνίζει, όλο κουδουνίζει... Τ' ακούς;

Αίνιγμα

Είναι έναπραματάκι
που όλο σκούζει.

Τι είναι?

[1180800K]

